

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVII.

ZATURDAG den 10den JANUARY, 1829.

N. 2

Gedrukt en Zaterdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

PUBLIEKE VERKOOPING.

DE ondergeteekenden in kwaliteit als Testamentaire Executeurs in den Boedel van wylen Mevrouw JOHANNA LAAN, Weduwe R. RAVEN, zullen op den 12den January aanstaande by Publieke Opveiling doen verkoopen:

Drie Behuizingen gelegen aan de Overzyde dezer haven, bezuiden en benoorden de Breede Straat.—Alsmee een party Slaven.

G. VOS, jr.

B. A. CANCRYN.

Den 22sten December 1828.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende van voornemen zynde het eiland te verlaten, biedt aan te koop, eenige zeer gedienstige en trouwe Slaven, (waaronder een Baas Schoenmaker en eene Kokkin;) zyn ry Paard, hetwelk een zeer gemaklyke en sterke pasganger is; eene nieuwe Chais naar eene moderne smaak met het Chais Paard.

Te huur oor zeer moderaten prys drie groote Pakhuizen aan de Waterkant van de Overzyde der haven; en daar die Pakhuizen zeer geschikt en welgelegen zyn ter berging van Planken en Houtwaren, zyn ze ten dien einde vele achter een volgende jaren in huur geweest.

M. CAMBIASO.

Den 22sten December 1828.

TE KOOP

By AUGUST MULLER, nieuwe Tuinboontjes en Doperwtten, beste Thee, zeer fyn Zwart, Blauw en Groen Laken en half Laken, &c.

B L I K

OP DE

MILITAIRE

ZAMENSTELLING EN STERKTE

DER

ONDERSCHEIDENE STATEN

VAN

EUROPA EN ANDERE WERELDDEELEN.

Prospectus.

In eene eeuw, in welke de kunsten en wetenschappen in Europa de grootste vorderingen hebben gemaakt, is ook de krygskunde, hoe anders ook kwynende, niet terug gebleven, en de worstelstryd, die in het Oosten, door eenen nog jeugdigen, doch reeds overmagtigen staat, ondernomen wordt, ontwikkelt een krygsbeleid, dat zoo verheven als nieuw is. Zyne eerste werkings-grondslag breidt zich uit over de beide werelddeelen, Europa en Asia; iets geheel nieuw in de militaire geschiedenis en krygskunde: zyne werkings-linien gaan uit van de noordelyke grens van Moldavie en van de bronnen van den Tiger en Euphrat, trotserende van den eenen kant den grijzen Donau-vloed en de gebergten Balkan en Rhodope; en van den anderen, den reusachtigen Taurus en Ararat. De krygskundige driehoek, die hierdoor beschreven wordt, sluit de geheele Zwarte Zee in, waarop de vloeten van het magtige Rusland, aan welke reeds sedert lang met eene nyvere hand gearheid is, zich ruim, onbelemmerd van den Europischen naar den Aziatischen oever bewegen, en den opeengehoopen voorraad, uit de talryke riviermonden, van het zuidelyke en vruchtbare Rusland overvoeren naar de, zich op de, in Azie, in de werkings-linie bewegende, leger-afdeelingen, terwijl zy, met die

in de Egeesche Zee, het grootste beleg voetooyen van den viereeuwigen zetel der Mahomedaansche dwinglandy, en denzelven met eenen wissen ondergang bedreigen.

Deze zyn de uitkomsten van de krachtadige en indrukmakende bewegingen der Fransche omwenteling, op de maatschappij der Europesche volken, door de oorlogen en door den zamenvloed der verlichting, die daarvan is afgestraald, en van de bevattingen der genie en der geleerde geschriften, die, sedert dien tyd, in het licht zyn verschenen.

De algemeene voortgang der verlichting toont nog eene andere uitkomst, die derzelve verbreiding en invloed verzekert.—De bezwelachtige werken worden niet meer gelezen; de studie is eene algemeene behoefte geworden by alle klassen; de geest der verlichting dringt door tot in de afgelegendste oorden van het platte land, door de algemeenheid van de drukpers, en vooral, in ons land, door de weldadige inrigting van NIEUWENHUIZEN. De volken, vereenigd door den vrede, baden zich meer en meer door den handel, en openen zich den weg van de hoofdsteden der ryken tot de afgelegendste plaatsen van de onderscheiden staten, en,—de Genius der uitvinding komt hen te hulp en verkort en veraangenaamt hen den langen weg die hen scheidt. Deze verbeteringen, die het gevolg zyn van eene verhoogde veredeling der volken, biedt niet slechts meer aankingspunten tuschen dezelve en der ondeeligen aan; maar doet, by den denkenden mensch, de gebiedende behoefte ontstaan, om de aangrenzende landen te doorzoeken, niet als eigenbatige alleen, maar om er, ook ten nutte zyner medeburgers, niet slechts de zeden en gebruiken, de bronnen van hunne rykdommen en welvaart, maar vooral, om, in het algemeen belang, hunne instellingen en militaire inrigtingen te leeren kennen, ten einde over de kracht, welke deze volken zouden kunnen ontwikkelen, te kunnen oordeelen.—Een voornaam schryver zegt dan ook, te dezen aanzien: "er kan geen nuttiger, belangrijker werk in het licht worden gegeven dan dat, hetwelk ons de militaire samenstellingen en inrigtingen, van onze naburen leert kennen."

Deze kennis te verkrijgen en te verspreiden is ons doel. Niet alleen hebben wy, door deze eerste overweging, en door het gewigtige belang der omstandigheden, maar ook door dat, hetwelk niet minder belangrijk is, besloten, ook hierdoor, aan de heeren Officieren, Onder-Officieren en Kadetten des legers, de middelen aan te bieden, te kunnen voldoen by de examina, by koninklyk besluit van den 25ten September 1826 vastgesteld, hebbende, onder anderen, tot onderwerp: te kennen de organisatie en samenstelling der legers in het algemeen en van de wapenen der infanterie, kavallerie en artillerie, in hare details en verhouding, zoo wel in dit als in de aangrenzende ryken; waartoe vooral behooren: Engeland, Frankrijk, Pruisen, het Rynverbond, Denemarken en Zweden.

Indien wy ons alleen bepaalden tot de behandeling der opgenoemde staten, zoude het werk, dat wy voornemens zyn in het licht te geven, slechts een onvolledig en onvolmaakt zamenstel zyn; het zoude slechts een gedeelte der militaire sterkte aangeven, die door verdragen kan worden verveelvuldigd; en ook, behalve dit, zyn onze kusten blootgesteld voor de aanvallen van iedere zoemogendheid, die het derhalve goed is, te kennen.

Wel beschiedende hoe nuttig het werk, dat wy aankondigen, wezen kan; voor ieder, die de geschiedenis leest en de gebeurtenissen volgt, voor alle verlichte militairen en voor die, welke zich toe wil leggen om te kunnen beantwoorden aan de wyze inrigtingen van het gouvernement, welks belang het is om goede officieren te hebben, ten einde eene goede kern voor een leger te bezitten, dat daargesteld kan worden, niet om eenen aanvallenden oorlog te voeren, maar om de onafhankelykheid van den staat te handhaven.

Niets is verwaarloosd geworden om zeer naauwkeurige en uiteengezette berigten in te winnen, opzigtelyk alle verschillende samenstellingen van de legers der europesche staten; over hunne verschillende wyze om die voltallig te houden; over derzelve onderhoud en beheer; over de bevordering en regtspleging by dezelve; ook over de belooningen enz.

Er zyn afzonderlyke staten gevormd voor iedere mogendheid, voorstellende, in getallen, de sterkte van ieder wapen, op den voet van vrede en op dien van oorlog, zoo wel kompanie's, bataillons of eskadrons, als regimenten; andere staten bevelen de betaling voor iederen graad en wapen; alle officieren van gezondheid, administrateurs en andere militaire en sedentaire officieren en ambten ingesloten, terwijl een algemeene staat het geheel en de evenredigheid der europesche legers, zoo wel ten opzichte van elkander als van die der bevolking, of wel wat zy waren op het tydstip der Fransche omwenteling, gelyk ook mede de verhouding der onderscheiden wapenvoorstellen.

Naauwkeurige berigten en algemeene staten over de militaire sterkten van Brazilië, China, de Vereenigde Staten van Noord-Amerika, van den Indus, enz. zullen by deze uiteenzetting gevoegd worden, en bewyzen, dat wy niets verzuimd hebben, opdat deze beredeneerde en vergelykende verzameling eene nuttige plaats vinde in de algemeene boekeryen, en in de byzondere boekery van den officier, en van de geleerde en onderzoekliende burgers.

Ten einde dit werk algemeen nuttig te doen zyn, hebben wy besloten, hetzelve uit te geven in de Nederlandsche en Fransche talen; echter onder voorbehoud, dat, byaldien het aantal intekeningen, in de Nederlandsche taal niet genoegzaam zy ter bestryding der kosten, hetzelve alsdan, alleen in de Fransche taal in het licht zal komen; het is daarom, dat wy den intekenaren, die de beide talen verstaan, verzoeken, by hunne intekening te vermelden: of zy, wanneer het werk niet in de Nederlandsche taal wordt uitgegeven, hetzelve in de Fransche taal begeren.

Dit werk zal in groot 8vo, met eene nieuwe mediaan-letter, worden gedrukt op hetzelfde papier van dit prospectus, en waarschyndlyk niet boven de 400 à 500 bladzyden uiddyen, en de prys altyd beneden de f 4: . bedragen. Moeite noch kosten zullen gespaard worden, om, zoo wel de bearbeiding als de letterdruk van het werk aan elkander te doen beantwoorden.

Arnhem, den 30sten Juny 1828.

J. J. H. URBAIN, L. F. GEERLING, 1 L. by de 13. Afd. Inf. Kapin. Adjut.

De genen die verlangen mogten een of meer exemplaren van bovenstaand werkje te bekomen, kunnen zich ter Drukkery alhier vervoegen, alwaar tot dat einde eene Lyst ter Intekening zal geopend worden.

WY MR. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal wý van Zýne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen ontvangen hebben een door Zýner Majesteits Commissaris Generaal, bý besluit van den 21sten Janyl dezes jaars No. 222 gearresteerd Reglement voor de regtbanken van kleine zaken in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen ten einde hetzelfde reglement algemeen bekend te maken en voor de eenige rigtmoer te doen aannemen, waarnaar alle zaken tot de competentie van het Collegie van kleine zaken staande, zullen moeten geïnstitueerd en beregt worden.

Zoo wordt hierbý publiciteit gegeven aan het voormelde reglement, hetwelk aldus luidt:

(F. I.)

En voorts bepaald dat hetzelfde op en met den eersten dag van het aanstaande Jaar 1829 op dit eiland in werking zal komen om volgens deszelfs inhoud opgevolgd en nagekomen te worden.

Gearresteerd op Curaçao den 29sten December 1828, het zestiende Jaar van Zýner Majesteits Regering.

RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,
W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, op Curaçao dato ut supra.

W. PRINCE, Sec.

Gedrukt en te bekomen ter Drukkerij alhier,
HET REGLEMENT

VOOR DE
REGTBANKEN
VAN KLEINE ZAKEN

IN DE

Nederlandsche West-Indische Bezittingen.

PUBLIEKE INSCHRYVING.

ALS dezerzins bekend is, dat de Boekhouder Controleur onder naders bevel van den Hoog Ed. Gestr. Heer Directeur ad-interim van de onderhoorige eilanden, aan den minst inschryvende verleenen de leverancie van Tarwe Meel tot het bakken van Brood ten behoeve van het Militaire Garnizoen, tot dat er toevoer van gezegd artikel uit het moederland zal zyn aangebragt.

De beslotene biljetten van inschryving zullen van heden af tot uiterlyk op aanstaanden Maandag den 12den dezer voor twaalf ure op het Controleurs kantoor worden aangenomen.

De Boekhouder Controleur voormeld,
J. PH. BOSCH.

Den 9den January 1829.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 9den January 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 15 Onzen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op poene als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelfde,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 9den January 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand Janyary zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 40 Centen per pond.
Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 30 Centen per pond.

Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 23 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op poene als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelfde,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

WAARSCHUWING.

HIERBY wordt een ieder gewaarschwd geen krediet te verleenen aan het Scheepsvolk van de Columbiaansche Schoener **CONQUISTADOR**, aangezien de door hen gemaakte schulden niet betaald zullen worden door

B. FERRERO, Kapitein.

Den 2den January 1829.

PUBLIEKE VERKOOPING.

DE ondergeteekende zal door de Heeren **ASM. DE MEZA & ZOONEN** by opveiling doen verkoopen, een party Meubelen, Huiscieraden &c. De genen die daarin gading hebben, komen op Woensdag den 21sten dezer, vóór het Pakhuis van gemelde Heeren.

Dewed. D. C. SCHEIDIUS.

Den 9den January 1829.

BEKENDMAKING.

DEWEDUWE D. DE GRAAFF en J. J. POOL qq. zullen op den 28sten January aanstaande by Publieke Opveiling zonder reserve doen verkoopen, de door hun per dit weekblad vroeger aangeboden Medicynen, Potten, Flesschen en wat verder tot eene wel ingerigte Apotheek behoort; blyvende dezelve tot gestelde vendu dag echter by voortdoring uit de hand te koop.

Den 9den January 1829.

Puerto Cabello, den 26sten December 1828.

DE genen op het eiland Curaçao die vermenen mogten eenige vorderingen te hebben tegen den ondergeteekende, worden verzocht onverwylt hunne rekening ter vereffening intezenden.

ALEX. KERR.

Getuigen,
B. STAGEMANN.
JOHN KELLY.

Puerto Cabello, 26th December 1828.

IF any person in the Island of Curaçao have any claims against the undersigned, they are requested to send in the same immediately for examination and settlement.

ALEX. KERR.

Witnesses,
B. STAGEMANN.
JOHN KELLY.

Curaçao 7th January 1829.

THE undersigned having perused in the Curaçao Courant an advertisement of Mr. Alex. Kerr, Merchant at Puerto Cabello, hereby notifies, that he has this day granted his power of attorney to Messrs. Rotgers, Stagman, &co. in order to claim from him, and settle the just and due pretensions, which he the undersigned conceives to have against him.

S. LYON.

Curaçao 7 de Enero 1829.

EL abaxo firmado haviendo leído en la Gazeta de Curaçao un aviso del Señor Alex. Kerr, del Comercio de Puerto Cabello, Notifica por esta, que en fecha de oy há otorgado su poder á los Señores Rotgers, Stagman y Comp. al fin de reclamar y ajustar por el las pretensiones de dicho Kerr.

S. LYON.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGERLAARD—JANUARY

5. golet Esther La Reyna, Jacobs,
5. bark Candelaria, Garcia,
brik Anna, Eskeldson,
4. — Triton, Webber,
golet Irena, Hanzen,
— Mary, Palm,

Coro
Porto Rico
Havana
St. Thomas
Coro
St. Thomas

UITGEKLAARD—JANUARY

3. golet Del Carmen, Schotborgh,
6. brik Generaal Paez, Clark,
golet Aurora, De Haseth,
7. — Dorothea, Nicolaas,
— Anthoinetta, Simon,
brik Napoleon, Budd,
8. golet Favorite, Danies,
9. bark Dandy, Lacké,
— Esther La Reyna, Jacobs,

Den 4den dezer, des avonds, is Z. M. fregat de Sumatra, van 44 stukken geschut, gekommandeerd door den kapitein Lucas, laatst van Rio Janeiro, alhier aangekomen.

Wý hebben met de aankomst van eene schoener uit St. Thomas, eenige nummers van de *Sanct Thomas Tidende* ontvangen loopende tot de dagteekening van den 31sten December, welke Europische tydingen behelzen tot den 6den November. In onze laatste hebben wý berigten uit Londen tot den 5den November medegedeeld, en de dagteekening van den 6den behelst niets anders dan de bevestiging der inneming van Varna.

EEN BLIK OP HET OORLOGS-TONEEL.

De toestand van Europa schýnt hoe langs zoo meer verward en ingewikkeld te worden. Terwyl Rusland, welks pogingen tot onoverwerping, althans verzwakking des broozen Turksche Ryks men met vertrouwen te gemoet zag, onverwachte bindelpalen vindt, zýn minderen voorspoed te land door eenen beslissenden stap ter zee—de blokkering der *Dardanellen*—schýnt te willen vergoeden, en deze daad met argwaan en vrees, doch niet met openbaren tegenstand, door het Britsche Ministerie wordt opgenomen—zendt Frankryk eene

krygsmagt naar *Morea*, die echter, naauwelýks aangekomen, ook al ten gevolge der verschillen der magtigate land-en zeemagt van *Europa*, last heeft om hare taak zoo spoedig mogelyk af te doen, en dan huiswaarts te keeren. In deze omstandigheden kan een blik op het oorlogs-toneel niet dan belangryk zýn, ten einde de zwaarigheden, zoo wel als de kansen, der oorlogende mogendheden beter te kunnen beoordeelen. Bepalen wý ons thans tot het oorlogs-toneel aan den *Donau*: dat in *Griekenland* zullen wý nader beschouwen.

Wallachije en *Moldavie* zýn thans door de Russische troepen bezet. Maar ten gevolge der langdurige Turksche heerschappý is eerstgemelde landschap van eigene vestingen (uitgezonderd *Brailow*, thans door de Russen ingenomen) onbloeit, en gedurig ten prooi aan invallen van de Turksche bezetting aan de overzýde van den *Donau*stroom, die in *Wallachije* zelve bruggenhoofden hebben. De hoofdstad des lands is *Bucharest* of *Bukarest*, eene zeer morsige plaats, waarvan de straten, in plaats van met steenen, met eiken planken belegd en dus bý regentyd naauwelýks zýn over te komen. De bevolking wordt, thans vooral, na de rampen sedert den opstand van 1821, op niet meer dan 40,000 menschen gerekend. Er moet hier eene Grieksche hoogere school zýn; de vraag is, of dezelve de verwoesting des lands door de Turken in 1821 overleef heeft.

Ten westen van *Bukarest* (alwaar in 1812 de jongste vrede tusschen Turkye en Rusland gesloten is) stroomt de *Dubrowitza*, die zich zuidwaarts naar den *Donau* begeeft. Verder naar het westen vindt men een aantal andere rivieren ook de *Aluta* (*Alt*), die het eigenlyke of oostelyke *Wallachije* van het meer westwaarts gelegene *Klein Wallachije* afscheidt. Dit landschap, waarvan de hoofdstad *Krajova* is, behoorde van 1718 tot 1739 aan Oostenryk. Het wordt bepaald door de Oostenryksche provincien *Zevenbergen* en het *Bounaat van Temeswar* ten noorden en westen, en door den *Donau* ten zuiden, die hetzelfde scheidt van het landschap *Servie*, hetwelk in den jongsten tyd wel niet zýne onafhankelykheid, maar toch eigene regering tegen ryksbaaiheid aan de *Porte*, kortom een bestuur heeft bekomen, zoo als de *Grieken* h. t., volgens het traktaat van *Londen*, uit de handen der Hooge (toenmaals) Vereenigde Monarchen te gemoet zagen. *Milosch*, de tegenwoordige Voirst van *Servie*, is in vroegere tyden door eenige daden van wredeheid bekend geworden, en schieen opregtelyk aan de *Porte* gehecht. Thans schýnt bý eene soort van onzydigheid te willen handhaven, hetgeen voor de Russen, die reeds genoeg in den rug en de flanken bedreigd worden, eene hoogstwenschelyke zaak ware, te meer, om dat bý de nog meer westelyk wonende *Bosniers* kan in toom houden en van het oorlogs-toneel verwyderen. Moge slechts geen groote tegenspoed der Russen *Milosch* bewegen, om zich bý den Grooten Heer, door eene zeer gevaarlyke afwending in de zýde der Russen, naar *Klein-Wallachije* heen, aange-naam te willen maken!

Ten oosten van *Servie* strekt zich, tot aan de *Zwarte Zee* toe, *Bulgarie* uit, ten noorden door den *Donau*, ten zuiden door het gebergte *Hæmus* of *Balkan* begrensd. Dit gebergte is de voortzetting der groote bergreeks, welke, býna van de *Adriatische Zee* af, onder de namen van *Monte Negro* (Zwarte berg) *Scardus*, *Argentara* of *Orbelus* en *Scomius*, de reeds genoemde *Turksche* provincien van *Albanie* en *Macedonie* afscheidt. In de omstreken van *Sophia*, de hoofdstad van *Bulgarie*, scheidt zich het gebergte (waarvan de *Orbelus*, volgens *Pouqueville*, de hoogste punt is, en dezelve zou 9000 voet hoog zýn) in twee takken, de *Rhodope* of *Despotodag*, die zuid-oostwaarts loopt tusschen *Rumili* of *Tracie* en de vlakke van *Seres*, die weder door den berg *Pangeus* van *Macedonie* wordt afgescheiden,—en de *Hæmus* of *Balkan*, die vlak oostwaarts loopt en bý *Varna* steil aan de kust der *Zwarte Zee* eindigt.

Bulgarie bezit ten noorden eene menigte belangryke vestingen langs den *Donau*, die aan deze zýde býkans den inval in *Turkye* even zoo moeijelyk maken, als dien in *Frankryk* van de noordzýde, van welken een beroemd krygskundige zeide: "de aanval op *Frankryk* langs de linie-vestin-

gen van VAUBAN is zoo veel, als den stier bij de horens te vatten." Nogtans is dit toch menigmaal beproefd, en de Fransche stier in 1709 tot 1712 bijna, in 1814 en 1815 volledig, ten onder gebragt, zonder dat men, in de laatste jaren althans, zijne horens gesteld heeft. Men hield zich te vrede, de voornaamste vestingen met eenige manschap in het oog te houden.

Misschien hebben de ontwerpers van het tegenwoordige Russische krýgsplan wel op dezelfde wijze meenen door te gaan, en de gewichtige Donauvestingen te herennen, terwijl de hoofdmagt Turkye indrong en Bulgarië doortrok tot aan en over den Balkan of Hemus. Een oog, op deze vestingen geslagen, zal nogtans het gewaagde van zulk eene onderneming doen beseffen.

Het oostelykste van alles is Silistria, de hoofdstad van een Turksch landschap of Sandschakaat, waar de Dristra in den Donau valt, zy voert ook den naam van Dorostero of Dristra. Zy is door diepe houtrijke kloven omgeven, dus natuurlijk versterkt, en is zeer oud; de muren schýnen door hare hechtheid býken van de tyden der Romeinen te dragen. De twintig duizend (of volgens andere acht en twintig duizend) inwoners zyn grootendeels christenen, en er is hier een Grieksche aartsbisshop. Te Silistria werden de Russen in 1809 geslagen, doch het gelukte hun in het volgende jaar, na dat de loopgraven slechts zeven dagen waren geopend geweest, de vesting in hunne magt te bekomen. Het is hier, dat, wanneer eenmaal het beleg van Schumla in wanorde was opgebroken, het Turksche hoofdleger van daar de hant zou kunnen geven aan de zeer talryke Turksche bezetting van Silistria, en alsdan kan de toestand der Russen in Bulgarië zeer bagchelyk worden. Zy waren dan genoegzaam opgesloten in het schiereiland Debrudsche, tusschen den Donau, hare verscheillende monden en de Zwarte Zee, hetwelk zeer arm is in hout en water, en waarvan de zeer gastvrye Tartaarsche bevolking, wier aartsvaderlyke herbergzaamheid bijna ongeloofelyk was, thans wel, volgens den genomen maatregel der Turksche regering, hare woonplaatsen zal hebben moeten verlaten, ten einde aan de Russen niets dan eens woestyn zou overblijven. Echter hebben de Russen, in geval een verstandig noodzakelyk mogt worden, nog altyd billyk van de Franschen in Rusland ten jare 1812 het voordeel eener vrye gemeenschap met de zee, die hunnen leefstogt verzekert, en van een minder gestreng klimaat.

Westwaarts van Silistria ligt de dubbelde vesting Rutschuck of Rustschuk met het tegen over liggende Giurgevo of Djordzjewo, hetwelk aan de Wallachische zyde ligt, een sterk kasteel in de rivier en 18,000 inwoners zou hebben. Rustschuck is ook eene aanzienlyke stad, die 6000 huizen en dertig duizend inwoners zou tellen, (volgens andere 24,000) die veel handel en fabrieken bezitten. Hoewel de stad vele Turksche inwoners en dus ook moskeer enz. bezit, zoo hebben de Grieken er nogtans ook eenen aartsbisschop, en buitendien heeft men er vele Armeniers en Joden. Behalve de vesting-werken is hier een kasteel: de stad wordt van voren door den Donau, van achter en op zyde door diepe grachten beveiligd, en heeft ter zyde de riviertjes Ak ham en Karanham, die hierin vereenigd in den hoofdstroom vallen. Zy sloeg in 1810 de Russen af, doch moest zich na een verloren slag overgeven. Minder sterk is Szistove, ook aan den Donau, met 21,000 inwoners en een kasteel. Hier werd in 1791 de vrede tusschen Oostenryk en Turkye gesloten, die sedert niet weder gestoord is.

De derde vesting van belang is Nicopolis, een Grieksche naam, zoo veel als stad der overwinning. Zy is mede de hoofdstad van een Turksch Sandschakaat, hetwelk het midden, gelyk Silistria het oosten, Widdin het westen en Sophia het zuiden van Bulgarië omvat. Hier valt de Osmagelyk van de overzyde de Aluta, in den Donau. Nicopolis heeft ook een kasteel, een Griekschen aartsbisschop en Roomschen bisschop, en in hare uitgestrekte voorsteden eene menigte Grieken, alsmede christelyke inlanders of Bulgaren. Nicopolis was op het einde der zestiende eeuw het tooneel eener vreeselyke slagting tusschen de Christenen en Turken. SIOISMUND, Koning van Hongarië, riep de Christenheid,

tegen het dreigende gevaar door de Turken, te wapen. De Sultan, BAJAZET of BAJESID de eerste, bygenaamd de bliksem, had in zijne snelle zegevaart reeds de landen tusschen den Euphraat en den Donau aan zich onderworpen; hy bedreigde aan den eenen kant het doodelyk verzwakte Konstantinopel, en pochte aan de andere, dat hy Ofen innemen en door Hongarië en Duitschland naar Italie gaan, en zyn paard voederen zou met garst op St. Pietersaltaar te Rome. Nog eens ontwaakte de geest der kruistogten: de bloem der Fransche ridderschap, en daaronder Jan zonder Vrees, zoon des hertogs van Bourgondië, graaf van Vlaanderen en neef des Konings van Frankryk, trok den Hongaarschen Koning, wiens broeder Keizer van Duitschland was, en die dus ook vele Duitschers in zyn lager had, te hulp. Men kwam te laat om Nicopolis te redden, hetwelk zich, gelyk kort te voren Widdin en Silistria, had moeten overgeven. Maar met een leger van honderd duizend man trok SIOISMUND de Turken te gemoet en belegerde Nicopolis: BAJAZET kwam op het ontzet. De voorbarigheid der Fransche ridders, ten getale van duizend, die volstrekt de voorhoede wilden uitmaken, dreef in het eerst de Turken wel op de vlugt, doch in de drift der vervolging werden zy door de kern des heers ontmoet, op de vlugt gedreven of afgemaakt en gevangen. Nog zouden echter waarschyndlyk de aanrukkende Hongaren de overwinning bevochten hebben, zonder den despoet van Servie, een Christen, die hier de overwinning voor den Turk, zyn gebieder, besliste. De Franschen hadden in bunnem overmoed daags te voren gezegd: "Al viel de Hemel in, wy zouden dien met onze speeren wel weten te stuiten!" en, hetgeen erger was, zy hadden een aantal Turksche gevangenen vermoord. Toen BAJAZET, het slagveld nu overging, en daarop, zoo men verbaalt, zestig duizend der zynen zag liggen (zoo duur was de zege gekocht!) deed hy tien duizend Christen gevangenen de hoofden afslaan. Zoo werd destyds de oorlog gevoerd!

Widdin is de westelykste vesting van Bulgarië, tegen over Wallachyë, aan eene groote bocht van den Donau, oudtyds Vindoniarum genoemd, de hoofdstad van een Sandschakaat, en een Grieksche aartsbisshopszetel. Zy is niet alleen versterkt, maar heeft ook nog een kasteel en een versterkt eiland in den Donau tegen zich over. In 1739 poogden de Oostenrykers deze stad vergeefs te winnen: in het laatst der vorige eeuw weerstond haar moedige pacha, PASWAN OGLOU, fier op de muren zynner vesting, vele jaren lang de geheele magt der Porte. Hare bevolking wordt op 25,000 zielen geschat.

Zie daar de ijzeren muur, die Europisch Turkye van den noordkant beveiligt. De Russen behoeven geheele legers, om alle die vestingen, ik zeg niet formeel belegeren, maar slechts behoorlyk de uitvallen der talryke bezettingen te verhinderen.—Reeds zien wy, dat Klein-Wallachyë uit Widdin bijna tot eene woestyn is gemaakt, en zonder talryke versterkingen zouden de omstreken van Bukarest, dat niet zeer ver van den Donau af ligt, wel eens het lot kunnen ondergaan van die van Krajowa.

Aan den anderen kant wordt Bulgarië gezoomd door eene bergketen, die men voor de tweede linie van verdediging des Turkschen ryks aan den noordkant mag houden, door den reeds genoemden Hemus of Balkan.

Dit gebergte, reeds by de ouden vermaard en door ALEXANDER beklommen, scheidt Bulgarië van Rumili af. Zyn de Russen dit eenmaal te boven gekomen, zoo kan niets hen beletten door te dringen in de vruchtbare vlakte van Adrianopel, waar hun overvloed toef, ten zy de Turken het voorbeeld hunner vyanden in 1812 volgen: maar zelfs dan waarborgt het zachte klimaat van Thracië de Russen, dat zy geene toneelen te vreezen hebben, gelyk die, welke het Fransche groote leger vernielden. Doch twee sterke en bykans onwinbare punten hebben de Russen te boven te komen, eer zy dit land van belofte bereiken. Schumla, of Djeumla, en Varna, het eerste aan de land, het tweede aan de zeezyde. Aan beide hebben de Christenen meer dan eenmaal het hoofd gestooten en nog nimmer een derzelve bemagtigd.

In een Duitsch dagblad leest men het volgende berigt uit Uhlfeld in Beyeren, hetwelk een heugelyk býk van toenemende verlichting oplevert.

"De Joden plagten tot nog toe de Verwoesting van Jerusalem, deze voor het Israëlitische vlok allezins gedenkwaardige gebeurtenis, jaarlyks in de maand July op eene wyze te vieren, die tot velerlei spotteryen en tevens tot walgelyke tooneelen aanleiding gaf. De leden der gemeente plagten dan in eene opzettelyk gekozene boogst morsige en bavelooze kleeding te verschýnen, moesten barbevoets gaan, en zaten op den grond luitkeels te jammeren. Thans is het echter aan den nieuwen Rabbyn van dit distrikt, Dr. Löwi, gelukt aan deze viering die waardigheid en voegzaamheid by te zetten, waar mede alle godsdienstige plegtigheden behooren gepaard te gaan. De Synagoge was overeenkomstig het doel der plegtigheid versierd. Na het morgen-gebed werd van het koor een lied in de Deutsche taal gezongen, en daarop hield Dr. Löwi eene redevoering, waarin hy zijne toeboorders op de ondoelmatigheid van de vroegere viering dezer gebeurtenis opmerkzaam maakte. Hy vroeg hen, of zy dan wezenlyk ooit in volen ernst gewenscht hadden naar het land te mogen wederkeeren, waar melk en honig vloeit, en hun oud volksbestaan terug te krygen? Of zy niet in hunne gebeden geheucheld hadden, en wenschen geuit, die tegen den eed streden, welken zy als onderdanen afgelegd hadden? Of de grootste volkeren der aarde niet hetzelfde lot ondergaan hadden als zy? Hy bragt hun onder het oog, dat ook Israël niet meer was, dan een gedeelte van het groot Geheel, en dat slechts de kracht der gewoonte had kunnen veroorzaken, dat een gedeelte van Israël nog vast houdt aan oude gebruiken, die geen nut of beteekenis meer hebben.

"Deze redevoering scheen eenen diepen indruk te maken, en de plegtigheid werd besloten met een gebed voor den Koning en zyn Huis en met een lied ter aanprijzing van vaderlands liefde.—Dit feest heeft bewezen, zoo besluit het berigt, dat het slechts van de Leeraars afhangt, ondoelmatige oude gebruiken af te schaffen, en door andere te doen vervangen, die naar dien tyd, waarin wy leven, berekend zyn."

Terwyl men op de eene plaats de menigvuldige regen, die gedurende de laatste weken, in sommige gedeelten van Europa gevallen zyn, aan de tooverkunsten eener luchtreizigster toeschryft, heeft men in Engeland, waar de zomer mede zeer vochtig is, en het vooral buitengewoon dikwyls onweert, eene oorzaak daarvoor meenen te vinden, die wel niet veel verstandiger is. Men is daar namelyk, volgens zeker Engelsch dagblad, of het denkbeeld gekomen, dat de ongunstige zomer een gevolg zoude zyn van de vermeerdering der stoomwerktuigen door geheel Europa en vooral in Groot-Britannië, waar derzelve aantal reeds op tien duizend begroot wordt. De dikke rookkolommen—dus redeneert men—die gestadig uit de stoomwerktuigen opstýgen, en met allerhande vreemdsoortige bestanddeelen bezwangerd zyn, hebben het eenmaal vestgestelde evenwigt in den dampkring verbroken, en de afwisseling van goed en slecht weder, die naar de gewone uitwaseming der aarde berekend was, veranderd. Waaraan het toe te schryven zy, dat men eerst sedert eenige weken de uitwerkselen dezer verandering is beginnen te bespeuren, schýnt de weerkundige, die deze sebrandere gissing gemaakt heeft, niet te hebben opgegeven. Hy heeft evenmin verklaard, waarom de nadeelige gevolgen van den rook der stoomwerktuigen zich niet tot het Zuiden van Frankryk uitstrekken, waar men sedert eenigen tyd over zulk eene buitengewone droogte klaagt, dat de Grestelykheid daar ook reeds gemeend heeft zich de zaak te moeten aantrekken, en tot openbare gebeden om regen is overgegaan.

Intusschen schýnt het regenachtige weder zich niet tot Europa te bepalen; want ook uit New-York, in Noor-Amerika, wordt daar over geblaagd, onder byvoeging, dat de rivieren en stroomen, ten gevolge daarvan, op eene buitengewone wyze gezwollen zyn.

FROM AMERICAN PAPERS.

NEW YORK, DEC. 4.

Office of the Baltimore American,
December 2, 1828.

VERY LATE FROM RIO DE JANEIRO.—

RATIFICATION OF PEACE.

The schooner Buglehorn, Thompson, came up to-day, in 41 days from Rio de Janeiro, whence she sailed on the 20th October. The U. S. sloop of war Boston, arrived at Rio on the 15th, from Montevideo, bringing intelligence of the ratification of the Treaty of Peace by the Government of Buenos Ayres.

←→
DECEMBER 8.

From Portugal.—The Medford, Capt. Low, arrived at Boston, from Lisbon Oct. 29, and last from St. Michaels Oct. 11, which blew down upwards of 100 small houses in the country, and did immense damage to the trees, walls, &c. A Portuguese squadron from Madeira, with 1500 troops, was off St. Michaels about 1st. Nov. on their way to the castle of Terceira, which is still in possession of the Constitutionalists. The castle is strong, well supplied, and is held by about 500 riflemen—it is expected they will make a firm resistance. They have been supplied with ammunition and money by the Brazilian frigate from England. At Lisbon business was in a state of stagnation, and the country in a wretched condition.

←→
DECEMBER 10.

The capture of the important fortress of Varna by the Russians, and the advantages which they have gained in other places over the Turks, give a somewhat different aspect to the controversy between those two powers. By gaining possession of Varna, the Russians have secured an important station as it regards their future operations. Its situation near the shore of the Black Sea, upon a gulf of the same name will enable the Russians to keep open the intercourse with their troops by water, and it also commands one of the land-passes into Turkey, which will secure them the communication in that direction. It will also enable them to bend their force more effectually against Choumla, whenever the proper time arrives for more energetic operations against the latter place. If, however, the hostile powers have ordered their armies into winter quarters, both parties will undoubtedly spend the winter in this and the opening of the season, in preparing for a more desperate contest than has thus far been manifested. It is said to be a fixed principle in the Turkish system, for the Sultan, when he actually takes the field against an enemy, never to return to his capital until he has dictated a peace. How far he will be able to adhere to this principle, will appear in all probability in the course of another campaign. Should the Russians prosecute their measure against Choumla, and succeed in capturing that fortress also, as far as we understand the nature of the country, they will have no serious obstacle to their future progress on the north side of the Balkan Mountains. The Emperor is raising large bodies of men to recruit his armies, and will, undoubtedly, by the opening of the spring, have a powerful force in the field. In the mean time, it is said that the Grand Seigneur is disposed to negotiate with Great Britain and France respecting the adjustment of the affairs of Greece, upon the basis of the Treaty of the 6th of July. Should he succeed in ridding himself to the embarrassment arising from the Greek controversy, he will be able to direct his undivided attention to the Russians, and thus render the conflict more formidable than it has hitherto been.

From the Courier Français, Oct. 27.

Russian Winter Campaign.—Turkey in Europe has a population of 2,800,000 Musselmans, and in Asia, 11,000,000. The Turks in Europe follow no other trade but that of arms; those in Asia have a few agriculturists among them, but no merchants or manufacturers. The civilized nations of Europe cannot furnish in peace above 10,000 soldiers for every million of inhabitants; in war, when they double this proportion, they make great efforts, which cannot last. France, with 32,000,000 of inhabitants could not support an army of 600,000 for three years, and provide for the wants of agriculture and commerce. Turkey, on the contrary, with 13,000,000 of people, could support such an army without suffering. To try a winter campaign is to expose the Russians to multiplied disasters. The extraordinary levies in Russia cannot complete till spring, with experienced soldiers the skeletons of their regiments. A campaign in winter is above all murderous for an invading army. An enemy who acts on the defensive, and fights for his home, will obtain resources that the invaders cannot find.

The capture of Varna will hardly change the nature of the Black Sea, which is scarcely navigable even in winter. To pretend therefore, that the fleet cannot only supply the army with provisions, but can follow and support its movements along the coast, is to be ignorant of the climate and the seasons, and is to fall into absurdity. The capture of Varna, if followed by that of Silistria, would at most only insure winter quarters.

FROM ENGLISH PAPERS.

London, Nov. 3.

By accounts from the Cape of Good Hope, of the 1st. Aug. we learn that King Chacka, that powerful chief, has made an attack upon several of our chiefs, on the frontiers of the colony. Chacka had sent some of his people as spies, who had arrived in the colony, but the government would not allow them to come to Cape Town. In the new courts of justice, trial by jury in criminal cases had given great satisfaction; a long trial took place in July, of a Dutchman for flogging his slave to death. He was found guilty of homicide, and sentenced to twelve months imprisonment. A petition to parliament was in a forward state of signature, praying for a representative system of government, and also one from the settlers in the Albany district. A free press, we understand, has been granted to this colony. The Dutch ship Pallang, from Batavia to Antwerp, was lately lost on the Musenberg Beach, with all her cargo of coffee, spices, and indigo. The crew was saved, with the exception of one child.

CHANGES IN ANIMALS.

At one of the recent sittings of the Academy of Sciences at Paris, an interesting paper was read by M. Roulin on the changes which the domestic animals of Europe undergo when transported to the equatorial regions of the new world. The author's observations are stated to have been made in New Granada and a part of Venezuela, from the 3d to the 10th degree of N. latitude, and from the 70th to the 80th degree of W. longitude. He states at the commencement of his paper, that the mammiferous animals brought from the old to the new continent are pigs, sheep, goats, asses, horses, cows, and dogs, all of which are become more numerous than the indigenous animals of the new countries. It appears that the hog, in the warm valleys of South America, wandering in the woods, and subsisting upon wild fruits, becomes very ferocious, and assumes almost the character of the wild boar. The first introduction of pigs into these climates was in St. Domingo, in 1493, one year after the discovery of America. They were successively introduced into all the places inhabited by Spaniards; and in the space of half a century they were to be found multiplying rapidly, from the 25th degree of N. lat. to the 45th degree of S. lat. The larger animals were also first introduced into St. Domingo, where, for some years, they did not appear to thrive: but by the persevering management of the colonists, they began to multiply prodigiously, and great numbers were sent to Mexico. Such, at length, was the fertility of production in St. Domingo, that, notwithstanding numerous exportations, herds of 4,000 head of cattle were very common in that island twenty seven years after its discovery.—Some herds are even stated to have numbered 8,000; and in 1587 the exportation of hides from St. Domingo was 35,444; and in the same year 64,350 hides were exported from New Granada. The principal treatment to ensure fecundity was to pasture them in situations where the food possessed saline properties; in places where the quantity of salt, either in the water or plants, was small, they were found to deteriorate in quality, and to diminish in number. In these climates the cow undergoes a material change. It no longer furnishes the constant supply of milk which we obtain from it by artificial means in Europe; and, in order to obtain that fluid at all, it is necessary that the calf should be continually with its mother. The milk obtained for domestic use is only that which accumulates during the night, when the calf is in a quiescent state. When the calf ceases to suck the milk immediately dries up.—The bulls and cows introduced from Europe into South America soon become wild; and at the present time it is only by repeated battues that they are kept in subjection. The ass undergoes in the provinces which M. Roulin has visited less change

than any other animal. He never becomes wild but in situations where the labour is excessive. The propagation of the species is attended with several instances of deformity. It is very different with the horse. By the independent life which it leads, it almost resumes the character of the wild horse, and is remarkable for the great similarity of colour. A bright chestnut is the prevailing, and nearly the only, colour of the horses in South America. The favourite pace of these horses is the amble, which they are taught at a very early age. They do not remain fit for service many years, as they become liable to swellings, which are generally incurable. When in this state they are turned out and used for breeding. The result is very extraordinary: the colts born from parents, which have been taught the ambling pace have themselves the amble as naturally as the colts in Europe have the trot. To these colts is given the name of *agutillas*. The first importation of dogs into South America was at the second voyage of Columbus. In his first battle with the Indians in South America he had twenty blood-hounds, which were afterwards employed in Mexico and New Granada, where their race remains almost without change. They are now used chiefly for stag-hunting, and are as formidable in their attack upon that animal as they were formerly to the natives. Many of the South American dogs of pure race inherit the necessary instinct for the chase of the wild hog, in which they are employed. The address of this dog consists in moderating its ardour, so as not to attack any particular animal, but to keep in check the number by which it may be surrounded; whereas a dog of bastard race, whatever may be its strength, is, for want of this precaution, instantly devoured.—The sheep introduced into America were not the merinos, but the two species called *basta* and *burda*. In temperate climates they have multiplied abundantly, without showing tendency to submit to the domination of man. In the burning climate of the plains they do not propagate freely; and a curious phenomenon is there witnessed. The wool of the lambs grows at first as in more temperate climates, but rather slowly. When in a fit state for shearing there is nothing remarkable about its quality; and when removed it grows again as in temperate climates; but if the proper time for shearing is allowed to go by, the wool becomes thick, falls off in patches, and leaves underneath not a new growth of wool, or a barren place, as if from disease, but a short, shining, and close hair, exactly like the hair of the goat in the same climate; and where this hair once appears there is never any return of wool. The goat, notwithstanding its form, which appears adapted to mountainous situations, thrives much better in the low valleys of South America than on the high points of the Cordilleras. It undergoes a mammiferous change similar to the cow. Among birds the changes have not been great. The fowls brought by the Spaniards multiplied abundantly in most situations; but on some elevated points, such as Cusco, and all the valleys, it was for a long time impossible to get them to propagate. By dint of perseverance a few chickens were obtained. In these there was little fecundity; but their descendants were more fruitful, and they now produce with the same facility as in our climates.—The same remark may be made of the goose, which has only recently been introduced into Bogota. The peacock, the Pintado fowl, and the pigeon, have undergone no change. The conclusions drawn from this report are—1st, That every animal, like man, requires time to accustom itself to climate; and, 2dly, That domestic animals, when left to themselves, have a great tendency towards the organization of those of the same species in a wild state, and that a very short time only is necessary to produce that transformation.—*Literary Gazette.*